

ΘΕΜΑ:

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ

Το Ταξίδι της Ανθρώπινης Συνείδησης

Θα αφιερώσω αυτό το τελευταίο κομμάτι της αποψινής μας συγκέντρωσης, συμπληρωματικά σε όσα είπαν οι προλαλήσαντες αδελφοί, σε ερωτήσεις που μπορεί να έχετε ή απορίες πιθανόν και για πιο πρακτικά θέματα, που αφορούν το θέμα των Μυστηρίων της Ζωής. Σε γενικές γραμμές, πάνω κάτω όλοι μας έχουμε μία προπαίδεια θα λέγαμε, στη βασική νομοτέλεια και τη γνώση, του τι συμβαίνει στην ανθρώπινη υπόσταση από την ώρα που γεννιέται μέχρι την στιγμή που ξαναενσαρκώνεται. Το μάθημα αυτό που κάνουμε, είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το μάθημα της Κοσμογονίας, όπου εκεί είδαμε τα Πεδία της Δημιουργίας και τις τάξεις των Όντων που τα κατοικούν, όπως επίσης είναι αδιάρρηκτα συνδεδεμένο με το μάθημα της Ανθρωπογονίας, όπου παρουσιάστηκε η σύσταση του Ανθρώπου, τα σώματά του, τα κέντρα ενεργείας του και οι ενέργειες που διαχειρίζεται. Έτσι λοιπόν μέσα στην ενότητα που παρουσιάζονται, και που φυσικά ο χρόνος μας δεν είναι αρκετός για να ανοίξουμε όλες τις διαστάσεις του, μένουμε σε κεντρικά σημεία ή σε σημεία τα οποία δεν έχουν παρουσιαστεί και τόσο πολύ.

Έτσι λοιπόν, ένα θέμα που δεν ειπώθηκε, ας πούμε είναι για το Νόμο της Ανταπόδοσης, π.χ. κάποιος ιδιοκτήτης μιας πολυεθνικής, ο οποίος απέλυσε προχθές 500.000 ανθρώπους, εκ των οποίων, κάποιον αυτοκτόνησαν απ' την απελπισία τους, κάποιες οικογένειες καταστράφηκαν κ.λπ. Τι κάρμα θα φέρει; Ένας στρατηγός ο οποίος με μία κίνηση του χεριού του, πατάει ένα κουμπί και σκοτώνονται από μια ατομική βόμβα εκατομμύρια άνθρωποι σε λίγα λεπτά της ώρας, τι κάρμα θα φέρει; Τι συμβαίνει σ' αυτή την υπόσταση; Πέρα λοιπόν από αυτά τα οποία παρουσιάστηκαν υπάρχει και ένα ολόκληρο κεφάλαιο που λέγεται «η παθολογία του θανάτου», τι συμβαίνει δηλαδή σε περιπτώσεις ανθρώπων οι οποίοι δεν κίνησαν σε αρμονία με τους Θείους Νόμους τις πράξεις και τις επιλογές τους αλλά είναι υπόλογοι για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Άραγε το αγνοούν ή όπως λένε κάποιον έχουν κάποιες πλάτες που εμείς αγνοούμε και γι' αυτό κάνουν όσα κάνουν χωρίς να τους ενδιαφέρει το επέκεινα; Αυτοί δεν είναι και που δίνουν τροφή στους ανθρώπους να πιστεύουν ότι τελικά δεν υπάρχει Θεία Δίκη και Θεία Δικαιοσύνη, καθώς εξακολουθούν επί σειρά αιώνων, χιλιετηρίδων να επαναλαμβάνουν τεραστίων διαστάσεων εγκλήματα;

Το ταξίδι λοιπόν της ανθρώπινης συνείδησης είναι το θέμα της ομιλίας μου και θα ξεκινήσω από αυτό το οποίο ο καθένας μας αντιλαμβάνεται ως πνεύμα και ψυχή ή αυτό που καλύτερα ονομάζουμε πνευματοψυχή και είναι πιο ακριβής ο όρος, διότι πρόκειται για μία αδιάρρηκτη ενότητα. Δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε ψυχή και πνεύμα. Η ψυχή λέγεται «ψυχή» από το ψύχος. Καθώς το πυρ είναι πύρινο και η ψυχή ως περίπνευμα δέχεται τις επιρροές ενός περιβάλλοντος που είναι ξένο προς το πνεύμα. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι στη ζωή μας το πνεύμα είναι το στοιχείο του πυρός που συνδέεται μ' αυτό που λέμε γκάζι σε μία μηχανή, σ' ένα αυτοκίνητο, η ύλη μας η οποία βασίζεται στο νόμο της αδράνειας παίζει το ρόλο του φρένου και υπάρχει και η ψυχή, που είναι ο συμπλέκτης. Είναι ο ρυθμιστής της σχέσης μεταξύ γκαζιού και φρένου. Αν δεν υπήρχε δηλαδή η ψυχή, θα ήμαστε μια μηχανή η οποία έχει

μόνο γκάζι και φρένο. Θα είχαμε σκοτωθεί στην επόμενη στροφή. Η ψυχή λοιπόν παίζει ένα ρόλο ρυθμιστή πάρα πολύ σοβαρό και γι' αυτό και οι θρησκείες και οι διάφορες παραδόσεις περιστρέφονται γύρω από αυτό το θέμα. Στο μεταξύ, αυτό που λέμε εμείς πνευματοψυχή εκπορεύεται από το Θείο Πατρικό Νου, όπως έχουμε πει σε προηγούμενο μάθημα, ως μία Τέλεια Θεία Ανθρωπομονάδα. Αυτή η Τέλεια Θεία Ανθρωπομονάδα μπορεί να διασπαστεί σε χιλιάδες ή εκατομμύρια άλλες, και να επιστρέψει κάποια στιγμή, όπως είναι το Θείο Σχέδιο, σαν ένα Θείο μπουκέτο, όπως ο Χριστός είπε «Θεοί Εστέ» και «έσεσθε ουν υμείς τέλειοι ὡσπερ ὁ Πατήρ Μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς Τέλειος ἐστίν» μιλώντας για τη Θέωση του Ανθρώπου. Ο όρος της Θέωσης φυσικά είχε εφευρεθεί μερικούς αιώνες πιο πριν απ' τον Πλάτωνα αλλά ο Πλάτων εννοούσε κάτι διαφορετικό από αυτό που είπε ο Χριστός.

Έχουμε δει πολλές φορές το Ηλιακό Κοσμικό Πρότυπο εντός Σύμπαντος, το οποίο αποτελεί και μοντέλο άλλων συστημάτων, δηλαδή όλη η Δημιουργία είναι σαν να εξελίσσεται σε διαφορετικά επίπεδα. Όπως έχουμε ξαναπεί, ένα άτομο με τον πυρήνα του και τα ηλεκτρόνια του θυμίζει ένα ηλιακό σύστημα με τον Ήλιο και τους πλανήτες, που περιστρέφονται. Αλλά θυμίζει κι ένα κύτταρο, μπορεί να θυμίζει έναν ολόκληρο Γαλαξία. Είναι ακριβώς το ίδιο πρότυπο. Αυτό που βλέπουμε εδώ, μια δίνη ενεργειών, η οποία επιστρέφει στον πυρήνα και ξαναβγαίνει απ' την άλλη και συνεχίζεται ως αεικίνητο, παράγοντας ζωή και ενέργεια. Είναι εύκολο να πάρουμε έναν πίνακα και να δείξουμε τα επίπεδα, όπως έχουμε ξανακάνει αλλά καλό είναι να δούμε ότι αυτά είναι αναγκαιότητες του νου μας, ο οποίος δεν μπορεί να συλλάβει πράγματα που είναι πέραν των τριών ή των διαστάσεων που έχει ένα ολόγραμμα. Μπορούμε όμως να πούμε ότι το ταξίδι της ανθρώπινης συνείδησης, καθώς κατεβαίνει τα πεδία και παίρνει καλύμματα, με κάθε κίνηση πράξη καταγράφει επάνω της το γεγονός και αυτό κινεί τον νόμο της Ανταπόδοσης, όπως ειπώθηκε πριν. Για να είμαστε ακριβείς όμως, όπως έλεγαν και οι πυθαγόρειοι, σ' ένα τέτοιο τρίγωνο αυτός ο άξονας μας θυμίζει το Νόμο της Πρόνοιας. Κι αυτός ο άξονας τον Νόμο της Ελεύθερης Βούλησης. Όσο ο άνθρωπος χρησιμοποιεί και ενεργοποιεί την ελεύθερή του βούληση, τόσο σηκώνει αυτό τον άξονα, που σημαίνει ότι μεγαλώνει και το κάρμα του, μεγαλώνει η υποτείνουσα. Αυτός είναι ο νόμος της Ανταπόδοσης, του Αιτιατού ή της Ισορροπίας. Για να ισορροπήσει λοιπόν, όσο εμείς επιλέγουμε περισσότερα πράγματα, τόσο αυτό αυξάνεται. Εκτός και αν οι επιλογές μας είναι σύμφωνες με την Θεία Νομοτέλεια.

Επομένως, έχουμε ένα τρίγωνο το οποίο έχει πάντα τη μικρότερη δυνατή υποτείνουσα, τη μικρότερη δυνατή χρεοφειλή. Αυτός ακριβώς είναι και στόχος κάθε σοφού ανθρώπου. Οι προσωπικές του επιλογές να μην ξεφεύγουν απ' τη Θεία Πρόνοια, επομένως να μη συσσωρεύει αποτελέσματα από το Νόμο της Ανταπόδοσης. Αυτό όμως, θα συνέβαινε αν ο άνθρωπος ήταν απλώς ένα ατομικό ον, ξεκομμένο από το υπόλοιπο σύμπαν. Ο άνθρωπος όμως δεν είναι ένα ον ξεκομμένο από το υπόλοιπο σύμπαν. Δεν είναι μόνο ατομικό ον, είναι συλλογικό ον, κοινωνικό ον, συνδέεται με τα πάντα. Τα σώματά του, όπως και τα πεδία, το ένα διαπερνά το άλλο. Τα πάντα επηρεάζονται από το οτιδήποτε και καθετί επηρεάζει όλα τα υπόλοιπα. Μήπως λοιπόν πρέπει να ψάξουμε και να βρούμε εάν υπάρχουν κι άλλες δυνάμεις ή ενέργειες ή, αν θέλετε, συνειδήσεις ή θελήσεις πολύ πιο ισχυρές από την ατομική ανθρώπινη θέληση, οι οποίες επηρεάζουν ολόκληρους λαούς ή αν θέλετε κι ολόκληρη την ανθρωπότητα; Ή αν θέλετε, ολόκληρες ανθρωπότητες που κατοικούν σ' άλλους κόσμους;

Πρώτα απ' όλα να πούμε ότι η επιστήμη σήμερα συμφωνεί ότι είναι πολύ πιο πιθανό και βέβαιο μάλλον να υπάρχουν κι άλλες ανθρωπότητες κι άλλοι κόσμοι και δημιουργίες παρά μόνο αυτός που γνωρίζουμε στη Γη μας. Ο καθένας έχει στο νου του ταξινομήσει το θέμα της κατάβασης μιας πνευματοψυχής και το πώς αυτή ενσαρκώνεται σ' ένα πεδίο κι επιλέγει μία ζωή. Όμως, αυτό είναι τελικά ένα αποτέλεσμα πάρα πολλών νόμων, που συνιστούν την ανθρώπινη ζωή σε σχέση με τις υπόλοιπες. Αυτό δηλαδή που διαφεύγει συνήθως και κατά κανόνα της ανθρώπινης συνείδησης είναι η ουσία του, είναι ο Λόγος, γιατί εν Αρχή ην ο Λόγος κι Λόγος είναι ο Θεός. Και ο Λόγος δεν είναι ένα πράγμα αλλά η σχέση μεταξύ των πραγμάτων, ο Νόμος της σχέσης των πραγμάτων. Ο Νόμος της Αναλογίας, ας πούμε, βασίζε-

ται ακριβώς πάνω σ' αυτό. Να πούμε δηλαδή τι είναι αυτό σε σχέση με κάτι άλλο. Αυτό θα μας δείξει την αληθινή ταυτότητα αυτού του πράγματος. Η σχέση λοιπόν του ατόμου με το Όλον είναι μια σχέση λόγου είναι μια σχέση αναλογίας. Έτσι, το κάθε ον αυτοπροσδιορίζεται με κάποιο τρόπο, με τη βούλησή του. Και η ποιότητα, η οποία φέρει, αν υποθέσουμε ότι ο καθένας από εμάς έχει μια ξεχωριστή ποιότητα, μια εντελώς ξεχωριστή σύσταση και μια εντελώς ξεχωριστή δυνατότητα στο να εκφράσει και να εκδηλώσει την ουσία του και τη συνείδησή του, τότε μπορούμε να πούμε ότι σ' αυτό το σύστημα, καθώς εισχωρεί σαν ένα μόριο Φωτός, και περνώντας αυτούς τους κύκλους, θα ενεργοποιήσει μία έλξη σε σχέση με την ποιότητα που τον συνδέει. Ας πούμε λοιπόν ότι θα προσανατολισθεί σ' αυτή τη στιβάδα, η οποία του δίνει κι ένα πεδίο, ένα πεδίο ζωής, ένα πεδίο όντων και δημιουργίας. Κι έτσι λοιπόν θα ζήσει μια ανάλογη ζωή σε μια ανάλογη κατάσταση, όπως του αρμόζει κι όπως του ταιριάζει.

Γνωρίζουμε ότι τα μαθήματα τα οποία παίρνουμε σε κάθε ζωδιακό μάθημα σχετίζονται με την εξέλιξή μας, συνιστούν ένα βασικό μοντέλο το οποίο θα προβληθεί στη Γη και θα δημιουργήσει τελικά ένα ανθρώπινο σώμα. Βλέπουμε ότι και η Γη μοιάζει, το φάσμα του ηλεκτρομαγνητισμού της με το μεγαλύτερο κοσμικό μοντέλο, αλλά και το ανθρώπινο κεφάλι από εκεί δέχεται ενέργεια και παράγει και αυτό ένα ανάλογο μαγνητικό πεδίο γύρω του. Το μοντέλο είναι ίδιο, είτε σ' ένα Σύμπαν είτε σ' έναν Πλανήτη είτε σ' έναν Άνθρωπο. Όταν συλλαμβάνεται από ένα ζεύγος το οποίο κάνει έρωτα ένα πνεύμα, λαμβάνει κάποια στοιχεία από την θέληση, από τη βούληση των γονέων του, είτε αυτοί είναι συνειδητοί σε κάποια πράγματα είτε όχι. Και φυσικά έχει διαφορά αν κατά τη στιγμή της σύλληψης ο πατέρας, ας πούμε, είναι μεθυσμένος, θα έλξει άλλου είδους πνεύμα απ' ό,τι εάν είναι σε μια πνευματική κατάσταση. Και φυσικά, πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι θα έλξει ένα τελείως διαφορετικής ποιότητας πνεύμα εκείνο το ζεύγος το οποίο αγαπιέται κι έχει έρωτα, από εκείνο το ζεύγος που παντρεύτηκε για λόγους συμφέροντος. Επομένως, δεν μπορούμε να έχουμε απορίες για τα παρεπόμενα που μπορεί να έχει μια τέτοια κατάληξη.

Κατά την ώρα της σύλληψης, κατά την ώρα που συλλαμβάνεται, θα λέγαμε το πνεύμα, καθώς το ζευγάρι βρίσκονται ο ένας κοντά στον άλλον, δημιουργείται μία δίνη, μία δίνη πάνω απ' τα κεφάλια τους, όπου από εκεί εισέρχεται ο πνευματοσπινθήρας, που αργότερα θα ταξιδέψει μέσα από το σπερματοζώαριο και θα αρχίσει σταδιακά να αποκτά καλύμματα. Πέρα από τα καλύμματα της σάρκας, του δέρματος κ.λπ., θ' αρχίσει να παίρνει και τα υπόλοιπα καλύμματα. Το αιθερικό του σώμα, το οποίο πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι το μεγαλύτερο μέρος αιθεροφυσικού μας σώματος, καθώς καταλαμβάνει τα 4/7, είχαμε πει σε προηγούμενο μάθημα ότι κάθε ανθρώπινο σώμα έχει και 7 υποσώματα. Είναι λοιπόν χαρακτηριστικό ότι, αφού λάβει και τα υπόλοιπα, αστρικό, νοητικό σώμα κ.λπ., αρχίζει και δομεί τα υποσώματά του. Σ' αυτά τα 7 υποσώματα, το κεντρικό υποσώμα, το 4ο δηλαδή, αυτό που αντιστοιχεί σ' εμάς σαν κέντρο στο σημείο της καρδιάς, σχετίζεται με αυτό που λέμε Αιτιατό Σώμα κι αποτελεί το «μαύρο κουτί» της υπόστασης. Όπως ένα αεροπλάνο έχει ένα μαύρο κουτί, όπου καταγράφεται τι έχει συμβεί, έτσι ακριβώς υπάρχει ένα τέτοιο, θα λέγαμε, αρχείο για κάθε επιμέρους σώμα. Αυτό σημαίνει ότι, αν κάποιος ας πούμε είναι αθλητής, στο προσωπικό του αρχείο του αιθεροφυσικού του σώματος θα καταγραφούν αυτές οι εμπειρίες κι όταν ξαναγεννηθεί, θα έχει μια ευκολία στην κίνηση τη σωματική του, ή μια ευεξία σωματική. Εάν κάποιος κινητοποιήσει περισσότερο το νου του και είναι βαθυστόχαστος μελετητής και ερευνητής, τότε το νοητικό του σώμα θα είναι πιο ενεργοποιημένο, σε επόμενη του κατάβαση, και κάπως έτσι μπορούμε να καταλάβουμε και όταν υπάρχει έλλειψη τι συμβαίνει. Μπορούμε λοιπόν να έχουμε ένα σώμα που να είναι ατροφικό ως προς το νου και γιγαντιαίο ως προς το σώμα το υλικό και το αντίστροφο. Φυσικά, το ζητούμενο για την εξέλιξη ενός όντος είναι η αρμονική του εξέλιξη. Καταλαβαίνουμε όλοι μας ότι, αν ξεκινήσουμε να σηκώνουμε βάρη μόνο με το αριστερό μας χέρι, για μήνες ή για χρόνια, στο τέλος θα καταλήξουμε με ένα τόσο πολύ χοντρό μπράτσο από τη αριστερή πλευρά κι ένα αδύναμο, ισχνό από την άλλη, πράγμα το οποίο μάλλον δεν θα μας άρεσε καθόλου και δεν θα μας βοηθούσε κιόλας. Κι όμως, ενώ το καταλαβαίνουμε αυτό το παράδειγμα, στην προσωπική μας ζωή πέφτουμε σε αυτό ακριβώς

το λάθος. Δηλαδή, δίνουμε το βάρος της προσπάθειάς μας στο να εξελίξουμε ένα κομμάτι μόνο του εαυτού μας, με αποτέλεσμα να δημιουργούμε επιπλοκές, επιπλοκές στην ολότητα του οργανισμού μας.

Οι άνθρωποι λοιπόν, έχοντας ελεύθερη βούληση και τη δυνατότητα να επιλέξουν είτε το καλό είτε το κακό, έχουν αποδείξει εκατομμύρια, δισεκατομμύρια φορές ότι έχουν επιλέξει το αρνητικό, το άσχημο και το κακό. Τι συμβαίνει τότε; Υπάρχει ένα μυστικό, το οποίο παρέδιδαν οι αρχαίοι μύστες στα Ελευσίνια Μυστήρια ή αργότερα, σε μία παραφθορά τους, που λεγόταν το Μυστήριο των Σφαιρών. Φυσικά, αυτό είναι ένα μάθημα το οποίο χρειάζεται αρκετή, θα λέγαμε, εντύπωση σ' αυτά τα ζητήματα, το θέμα όμως εδώ είναι ότι στο Μυστήριο των Σφαιρών αποκαλυπτόταν στους μνημένους εκείνης της εποχής και η σχέση που έχει η Γη με το Φεγγάρι και τι ακριβώς συμβαίνει μετά τον θάνατο στις περισσότερες από αυτές τις ψυχές. Πολλοί ενορατικοί και διορατικοί έχουν δει σ' όλες τις εποχές έχουμε τέτοιες καταγραφές, τι συμβαίνει μετά το θάνατο του ανθρώπου. Είπαμε λοιπόν ότι γεννήθηκε ένα παιδί, έλαβε τα καλύμματά του, ενσαρκώθηκε, υλοποιήθηκε, έζησε μία ζωή, φτάνει η στιγμή του θανάτου, αποκόπτεται η αργυρή χορδή, όπως λέμε, και τότε το αστρικό σώμα ίπταται πάνω από το αιθεροφυσικό και γνωρίζουμε ότι μετά τις 40 μέρες, τα 40μερα που λέμε, απελευθερώνεται περισσότερο απ' ότι πριν που ήταν πρόσγειο και κοντά στο σώμα. Υπάρχει φυσικά μια νομοτέλεια στο πότε διαλύεται κάθε σώμα, σε πόσες ημέρες, και γι' αυτό δεν είναι τυχαία και τα κόλλυβα τα οποία φτιάχνουμε ή τα κεριά τα οποία ανάβουμε ή τα λουλούδια που βάζουμε κοντά στον αποθανόντα κ.λπ., όλα παίζουν το ρόλο τους.

Οι πρόγονοί μας λοιπόν, όπως ο Πλάτων και ο Σωκράτης μιλούσαν για την κωνοειδή σκιά της Σελήνης, μιλώντας για ένα αιθερικό μονοπάτι το οποίο οι ψυχές ταξιδεύουν προς τα εκεί. Λέγεται λοιπόν ότι μετά από το πέρας ορισμένων ημερών, πριν κλείσουν τα 9μηνα και πριν κλείσουν τα 3χρονα, ενδεχομένως η ψυχή να μην μπορεί να αποδεσμευθεί και να οδηγηθεί σε πεδία Μακάρια, διότι έχει κάποιες χρεοφειλές. Και αυτές οι χρεοφειλές της την έλκουν σε βαρύτερα πεδία. Βαρύτερα πεδία θεωρούνται ακόμα και αυτά που εμείς ονομάζουμε Στρατόσφαιρα ή Ιονόσφαιρα. Θα θυμάστε, στο έργο του Ντίκενς με το Σκρουτζ, παρουσιαζόντουσαν οι ψυχές να ίπτανται οριζόντια κάπου στην ατμόσφαιρα ψηλά. Λέγεται ότι η Αγγλία, η γη των Αγγέλων, ονομάστηκε έτσι, διότι υπήρχε ένα μυστικό, ότι ακριβώς από πάνω της παίρνουν, θα λέγαμε, φύλλο πορείας τα αστρικά σώματα, τα οποία πρόκειται να ταξιδέψουν στο επέκεινα. Από εκεί θα πάνε στη Βραζιλία, μαζεύονται από πάνω και καταλήγουν τελικά ομαδικώς στο Βόρειο Πόλο, όπου εμφανίζεται το φαινόμενο που λέμε «Βόρειο Σέλλας». Ειπώθηκε από προηγούμενο ομιλητή ότι το αστρικό μας σώμα, καθώς αποχωρεί, μας αφαιρεί και ένα βάρος κάποιων γραμμαρίων. Άλλοι λένε 27 άλλοι λένε 29 γραμμάρια. Όμως το ζήτημα δεν είναι εκεί. Αυτό αποτελεί απλώς μία απόδειξη ότι μιλάμε για ενέργειες οι οποίες είναι μετρήσιμες ακόμα και σήμερα. Φανταστείτε πόσο θα είναι αύριο, στο μέλλον.

Κάθε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα γίνεται μία συγκομιδή, θα λέγαμε, των αστρικών κελυφών που έχουν ενσαρκωθεί στη Γη. Κι έτσι, ταξιδεύοντας από αυτό το χωνί, την κωνοειδή σκιά, κατευθύνονται προς τη Σελήνη, όπου εκεί λέγεται ότι υπάρχει ένας κύβος, ένας μηχανισμός και όντα απ' τα οποία κατοικείται η Σελήνη, όπως μαρτυρεί και ο Σωκράτης, αλλά κι άλλοι μνημένοι, όπου εκεί αποσυναρμολογείται. Υπάρχουν ειδικά όντα, τα οποία φροντίζουν να πάρουν τις εμπειρίες, όπως θα λέγαμε μ' ένα τσιπάκι σήμερα και να δημιουργήσουν, θα λέγαμε, το επόμενο ταξίδι αυτής της υπόστασης κατά το δοκούν. Εδώ όμως έχουν παρατηρηθεί κι ορισμένα παρατράγουδα, που μας βάζουν σε υποψίες. Στα Σουμεριακά Αρχεία, στις Σουμεριακές Δέλτους, λέγεται και γράφεται, καθώς υπολογίστηκε από ειδικούς ερευνητές, επί σειρά 50 ετών ότι το 272.000 π.Χ. ο Άτλας, γιος του Ιαπετού και ο Ιαπετός ο πατέρας του, πήγαν στη Σελήνη, όταν αυτή είχε πρωτοτοποθετηθεί κοντά στη Γη και φτιάξανε κάτι μυστικά στο εσωτερικό της.

Υπάρχει λοιπόν αυτή η δοξασία, ότι αυτοί οι δημιουργοί οι οποίοι δημιούργησαν ένα ανθρωποειδές Homo Sapiens πολύ αργότερα απ' ό,τι ο δικός μας αρχάνθρωπος των Πετραλώνων,

του 1 εκ. ετών ή των 700.000 ετών, γύρω στο 300.000 δηλαδή π.Χ. δημιουργούν από μία Αφρικάνα στη Ζιμπάμπουε τον Homo Sapiens-Sapiens από ένα Homo Erectus, από έναν άνθρωπο όρθιο, δηλαδή. Οι οντότητες αυτές εξελιγμένες, δημιούργησαν το αστρικό καλούπι του ανθρώπου και στη συνέχεια το αιθεροφυσικό του, το φορέα του. Υπάρχει μια απίστευτη επιστήμη γύρω από το πώς λειτουργούν τα όργανα, τα συστήματα και τα κύτταρα του ανθρώπου και γι' αυτό βλέπουμε ότι μία λανθασμένη ιδέα στο μυαλό μας, μας οδηγεί σε ένα λανθασμένο σκέπτεσθαι, σ' ένα λανθασμένο συναίσθημα, σε μια λανθασμένη λέξη ή πράξη που θα μας κοστίσει τελικά σε κάτι στην υγεία μας. Γιατί τα πάντα είναι αλληλένδετα. Και το ανώτερο θα επηρεάσει το κατώτερο. Όταν λοιπόν μια ασθένεια έχει φθάσει μέχρι τον κατώτερο φορέα μας, τον υλικό, πάει να πει ότι έχει περάσει από τα ανώτερα επίπεδα και δεν του' χουμε δώσει σημασία. Γι' αυτό πολύ σοφά λένε μερικοί ότι ο πόνος είναι φίλος, που μας δείχνει ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα και πρέπει να το κοιτάξουμε.

Με λίγα λόγια, υπάρχει μία δοξασία ότι κάποιες οντότητες, έχοντας παραβεί τους Θείους Νόμους, έχοντας οικειοποιηθεί τη δύναμη και την εξουσία που είχαν, χρησιμοποιούν τους ανθρώπους ως μπαταρίες, για να παραμένουν ζωντανόι επί χιλιάδες χρόνια, εν είδει Βαμπίρ, τα οποία δεν πίνουν φυσικά αίμα αλλά τρέφονται απ' τις ενέργειες των ζωντανών. Ποιων ζωντανών είναι το θέμα; Των ζωντανών που ζουν τη ζωή τους κοιμισμένοι. Αυτών που ο Σωκράτης τους ονόμαζε ότι πάσχουν από διπλή άγνοια. Ποια είναι η διπλή άγνοια; Η άγνοια της άγνοιάς σου. Η άγνοια του πόσο άγνοια έχω, αυτή είναι η διπλή άγνοια. Η άγνοια όλων αυτών των νόμων που εσείς παρακινηθήκατε από μικροί να ερευνησετε και να ψάξετε καθόλου τυχαία. Οφείλεται στην προϊστορία σας και την προϋπηρεσία σας. Όσο οι άνθρωποι λοιπόν παραμένουν σε κατάσταση υλικής συνείδησης, παραμένουν εγκλωβισμένοι σ' αυτό το πλέγμα, την ηλεκτρομαγνητική φυλακή, όπου κατά κανόνα θα χρησιμοποιηθούν για να ανακυκλωθούν σαν ένα ανακυκλώσιμο υλικό ξανά στη Γη. Το μυστικό, το οποίο σας παρουσιάζω, έχει κοστίσει τη ζωή σε χιλιάδες ανθρώπους, για χιλιάδες χρόνια, σ' όσους μίλησαν, αποκάλυψαν κάτι γι' αυτό. Οι λόγοι καταλαβαίνετε πως είναι προφανείς.

Μερικοί αναρωτιούνται, μα καλά αυτοί, η οικογένεια ας πούμε Ρόθτσιλντ ή Ροκφέλερ έχουν δισεκατομμύρια, τι άλλο θέλουν από εμάς; Για τα λεφτά το κάνουν; Αποκλείεται. Εξουσία; Την έχουν. Τι τους λείπει; Το κλειδί της αθανασίας ήταν πάντοτε γι' αυτούς το ζητούμενο και το ελετύγχαναν με διάφορες μεθόδους και τρόπους και αλχημείες, που θα σας φανούν απίστευτες. Γεγονός όμως είναι ότι όταν ενανθρωπίστηκε ο Λόγος Χριστός, ήρθε και είπε στους ανθρώπους, τότε που τα' κανε άνω κάτω στο Ναό, ότι, όσοι ήρθαν πριν από μένα, ήταν κλέφτες και ληστές. Και πράγματι, χιλιάδες δάσκαλοι χρησιμοποιήθηκαν ανά τις εποχές σ' όλον τον Κόσμο για να παγιδεύσουν ανθρώπινα πνεύματα, ώστε να' ναι ανακυκλώσιμοι απ' αυτή την απάνθρωπη μηχανή. Έρχεται λοιπόν ο Χριστός κι εκεί που υπήρχαν μεσάζοντες, ιερατεία, ιερείς και διάφοροι «εντεταλμένοι», έρχεται και λέει «δι' Εμού εις τον Πατέρα». Δηλαδή, διασπάει την κατάχρηση που υπήρχε μέχρι τότε και ωθεί τον άνθρωπο να περπατήσει το δρόμο του Χριστού και να χριστοποιηθεί, ν' απελευθερωθεί δηλαδή εντελώς απ' όλο αυτό το δίκτυο της πλάνης. Εάν λοιπόν ο άνθρωπος πράγματι κατά τη ζωή του, κατά τη διάρκεια της ζωής του βίωσε το Λόγο μέσα του ή βιώνει την ενότητά του με το Λόγο μέσα του, με την ίδια του την ουσία, αυτός που θυμάται δηλαδή ποιος είναι πραγματικά, αυτός θα είναι ξύπνιος και μετά το θάνατό του και δεν θα εγκλωβιστεί σε κανένα επίπεδο. Και θα προσανατολισθεί αυτομάτως στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα, γλιτώνοντας όλο αυτό το κύκλωμα.

Μία απόδειξη της γνώσης που είχαν τα αρχαία ιερατεία για αυτό το θέμα που συζητάμε, είναι το πανίσχυρο Αιγυπτιακό ιερατείο, το οποίο έδρασε σε μεγάλο μέρος του Κόσμου της αρχαίας κι ακόμα προκατακλυσμιαίας εποχής. Μια τέτοια απόδειξη ήταν το θέμα της ταρίχευσης, για ποιο λόγο δηλαδή ταριχεύανε οι Αιγύπτιοι τους διάφορους Φαραώ στην αρχή και στη συνέχεια με αντίτιμο κάποιο χρηματικό ποσό μπορούσε ο κάθε θνητός, που είχε οικονομική άνεση να ταριχευθεί κι αυτός. Ποιο ήταν το νόημα δηλαδή κανείς να μπει σε σαρκοφάγο και να τον ταριχεύσουν ενώ η κοινή λογική λέει ότι η ταρίχευση είναι δέσμευση, γιατί δεν επιτρέπει μετά στην ψυχή να αποχωρισθεί από το σώμα ομαλά. Υπήρχε λόγος όμως που το

έκαναν αυτό. Κι ο λόγος ήταν ο εξής: γνώριζαν ότι κάθε 3.600 χρόνια ο πλανήτης Σείριος με τους δορυφόρους του πραγματοποιεί μία ελλειπτική τροχιά γύρω από ηλιακό μας σύστημα και εισχωρεί εν μέρει σ' αυτό. Όταν λοιπόν πλησίαζε τη Γη, στην τροχιά του έκανε μια συγκομιδή. Εκεί λοιπόν, στον πλανήτη Σείριο, όπως και οι πρόγονοί μας και πολλά σημεία στην Ελληνική Γραμματεία αναφέρουν γινόταν η συγκομιδή των Ηρώων για τα Ηλύσια Πεδία. Δηλαδή, οι ανώτερες ψυχές, οι ένδοξες ψυχές δεν έμπαιναν στη διαδικασία που είπαμε πριν, της Σελήνης αλλά ταξίδευαν κατευθείαν και πήγαιναν στην γενέτειρά τους, όπως θεωρούσαν τον πλανήτη Σείριο. Μέχρι να συμβεί όμως αυτό, μέχρι να έρθει η περίοδος των 3.600 ετών, εάν κάποιος Φαραώ πέθαινε, τι θα συνέβαινε; Για να αποφύγουν λοιπόν τη μετάβαση του μιας πιο ταπεινής, θα λέγαμε, κατάστασης διαδικασία, τον ταρίχευαν, έμπαινε στην αναμονή, υπήρχε ειδικός μηχανισμός μέσα στην Πυραμίδα, που προσανατόλιζε θα λέγαμε, την πνευματοψυχή στον κατάλληλο αστερισμό από τον οποίο προερχόταν το ανάλογο πνεύμα. Υπάρχει μια απίστευτη επιστήμη γύρω απ' τις πυραμίδες και των κοσμικών ενεργειών που διαχειρίζονται τις οντότητες.

Εκεί θα συναντήσουμε πάλι ένα άλλο παράδοξο. Τελικά ήταν το χρήμα αυτό που καθόριζε ποιος είχε τη δυνατότητα να ταριχευθεί; Δηλαδή, ακόμα και εκεί έχουμε, θα λέγαμε, μια ταξική, οικονομική διάκριση; Και κατά πόσο αυτό είναι δίκαιο, βάσει των Θείων Νόμων; Όπως είπαμε και πριν, όπως οι νόμοι της Γης έχουν κάποια παραθυράκια, έτσι κι οι υπόλοιποι νόμοι έχουν κάποια παραθυράκια, τα οποία ορισμένοι γνωρίζουν και εκμεταλλεύονται. Όμως, βρισκόμαστε στην εποχή, όπου όλα θα φανερωθούν, αυτό το κατεστημένο πλάνης ήδη διαλύεται και ο άνθρωπος θα είναι ο καταλύτης σ' αυτή τη διαδικασία. Ποιος άνθρωπος όμως; Ο άνθρωπος που θα καταστεί Χριστοποιούμενος Άνθρωπος. Ο άνθρωπος που δεν θα μεταβεί στη γνωστή εξελικτική οδό που εκατομμύρια άλλοι πριν απ' αυτόν οδηγήθηκαν, αλλά αυτός που ακολούθησε το δρόμο του Χριστού, που είπε «Μιμηταί μου γίνεσθε». Αυτός που ακολούθησε δηλαδή το Αγαπάτε Αλλήλους στην πράξη. Βλέπετε, στο Αγαπάτε Αλλήλους υπάρχει η σχέση της αλληλότητας. Αγαπώ Κύριον και Θεόν μου και τον πλησίον μου ως εαυτόν. Είναι τρία πράγματα σε ένα. Ένα πράγμα σε τρία. Αυτή είναι η σχέση του Λόγου, της αναλογίας που έχουν μεταξύ τους. Αυτή λοιπόν η έννοια ότι είμαστε ένα με τα πάντα κι ότι κάθε μας κίνηση επηρεάζει τα πάντα κι ότι η ουσία της ζωής είναι το να μάθουμε να αγαπάμε πραγματικά, πράγμα που σημαίνει να βγούμε από το κέλυφος του αυγού μας, του προσωπικού μας κόσμου και να αρχίσουμε να νοιαζόμαστε περισσότερο όχι μόνο για τα κοινά αλλά και για το Όλον αν είναι δυνατόν, είναι αυτό που θα οδηγήσει τον άνθρωπο στην αποκάλυψη του εαυτού του και της αληθινής του ταυτότητας που είναι Άνθρωπος-Λόγος.

Ευχαριστώ πολύ.

Απάντηση σε ερώτηση

Πάρε έναν άνθρωπο, ο οποίος είναι δύτης. Φοράει ένα σκάφανδρο, μπαίνει μέσα και ψάχνει το βυθό. Η ελεύθερή του βούληση εκεί μέσα είναι η ίδια απ' ότι όταν είναι στην ξηρά; Έχει περιορισμούς. Εάν βάλουμε έναν άνθρωπο στον αέρα να πετάξει, έχει τις ίδιες επιπτώσεις νόμων που είχε, όταν περπατούσε στην ξηρά; Ο ίδιος άνθρωπος δεν είναι; Εάν λοιπόν το ίδιο το ον διαφοροποιεί την αντίδρασή του και την εκδήλωσή του σε σχέση με τους νόμους ανάλογα το περιβάλλον που βρίσκεται, τότε κατανοούμε ότι και σε ένα αόρατο περιβάλλον σε άλλες διαστάσεις, σ' άλλους ουρανούς ή κολάσεις έχει άλλους περιορισμούς και άλλο εύρος ελεύθερης βούλησης. Άρα, η ελεύθερη βούληση είναι πάντα σε σχέση με το πεδίο και το ον. Είναι ον, πεδίο, νόμος, τρία πράγματα. Αυτή η σχέση είναι σχέση λόγου, είναι σχέση αναλογίας.

Απάντηση σε ερώτηση

Θεωρώ την ερώτηση πολύ καλή διότι είναι και αποκαλυπτική στην απάντησή της. Εάν οι προηγούμενες τεχνικές και μυήσεις που παρέδωσαν διάφοροι δάσκαλοι σ' όλες τις εποχές, σε διάφορα μέρη της Γης και λαούς αρκούσαν, δεν θα ήταν απαραίτητη καθόλου μα καθόλου η ενανθρώπιση του Λόγου Χριστού. Τι είναι αυτό που κάνει τη διαφορά; Ότι όλοι αυτοί οι δρόμοι οδηγούσαν σ' αυτό που λέγεται αυτοπραγμάτωση, αυτοσωτηρία, νιρβάνα, σατόρι, σαμάντι, αγιοποίηση ή μακαριότητα. Έρχεται ο Χριστός και λέει: Ξέρεις κάτι άνθρωπε; Μέχρι εκεί που 'χεις πάει έχεις ολοκληρωθεί εν μέρει. Δεν έχεις ούτε χριστοποιηθεί ούτε θεωθεί. Δεν έχεις εκπληρώσει τον προορισμό σου. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά επί χιλιάδες χρόνια συσσωρεύθηκαν στα νιρβανικά πεδία και τα Μακάρια πεδία, τα υποπεδία των Μακαρίων μάλλον, χιλιάδες μοναχοί και άλλοι οι οποίοι κατάφεραν με πολύ αγώνα να εξελιχθούν ατομικά, αλλά μόνον και μόνον για δικό τους όφελος. Ο δρόμος του Χριστού είναι διαφορετικός. Δεν είναι δρόμος αυτοσωτηρίας. Είναι δρόμος αφιέρωσης στο Όλον. Πίσω απ' την έννοια της θυσίας βρίσκεται η σχέση λόγου, η αναλογία. Δεν είμαι μόνος μου αυτός καθ'αυτός, είμαι ένα μαζί σας. Δεν μπορώ να λογαριάζω την εξέλιξή μου ανεξάρτητα από τη δική σας. Ο δρόμος λοιπόν αυτοσωτηρίας είναι δρόμος πλάνης. Άρα, καθώς γέμισε η ανθρωπότητα με πνεύματα «εξελιγμένα» αλλά παθητικά στην ουσία, βρήκανε την ευκαιρία κάποιες οντότητες και εκμεταλλεύθηκαν την ανθρώπινη υποδούλωση. Γι' αυτό ακριβώς ήρθε ο Χριστός. Για να πει δι' Εμού εις τον Πατέρα, δηλαδή μέσα από τη χριστοποίηση και τη θέωση απεγκλωβίζεται ο άνθρωπος. Δεν φτάνει η αγιοποίηση κι οι Άγιοι ακόμα θα ξανακατέβουν να χριστοποιηθούν. Και οι νιρβάνιοι θα ξανακατέβουν υποχρεωτικά να διδάξουν, να μεταφέρουν τα καλά τα οποία έχουν. Όχι για τον εαυτό τους αλλά για το σύνολο, γιατί και το σύνολο κάτι τους έδωσε για να υπάρξουν.

Απάντηση σε ερώτηση

Και οι «Υιοί του Θεού» πήγαν με τις θυγατέρες των ανθρώπων και έκαναν μαζί τους γίγαντες. Έχουμε μία παράβαση γενετικού κώδικα. Φυσικά δεν βαραίνει η παράβαση αυτή μόνο το θύτη αλλά και το θύμα. Όλα είναι μία ανθρωπότητα. Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτοί οι πρώτοι πρώτοι που κατέβηκαν στη Γη και επέδρασαν στην εξέλιξη των ανθρώπων κ.λπ. ανήκουν κι αυτοί σ' αυτό που λέγεται Άνθρωπος. Απλά είναι ένα πιο εξελιγμένο κομμάτι του ανθρώπου που προπορεύθηκε για να αποικήσει και να δημιουργήσει ζωή. Φυσικά και αυτοί είναι που φέρουν πρώτοι το βάρος της καρμικής οφειλής, το οποίο όμως μας το 'χουν μεταφέρει. Ο ερπετοειδής εγκέφαλος που έχουμε στην παρεγκεφαλίδα μας είναι δικό τους δώρο. Τι θα κάναμε όμως και χωρίς αυτό;

Όπως κατανοούμε ότι υπάρχει μια τάξη θα λέγαμε αρνητικών ή θετικών αγγέλων, αυτοί, με κάποιο τρόπο, βρίσκονται εν δυνάμει μέσα μας πάντα. Επομένως, όταν συντονιζόμαστε με κάτι το οποίο είναι θετικό και φωτεινό, συνδεόμαστε με τον Νόμο της Πρόνοιας. Συμπέρασμα, με το Νόμο της Πρόνοιας στον κάτω άξονα, συνδέονται οι αγγελικές δυνάμεις του Φωτός. Με τον άξονα της υποτείνουσας της Ανταπόδοσης οι άγγελοι της ανταπόδοσης, του σκότους. Ο

άνθρωπος είναι φτιαγμένος από αγγελικές ουσίες κι από ουσίες Λόγων Δημιουργών. Άρα, η αιτία που ρωτήθηκε πριν πού βρίσκεται, η αιτία βρίσκεται στη λανθασμένη χρήση της ελεύθερης βούλησης. Προσέξτε το, δε φταίνε οι άγγελοι, φταίει η λανθασμένη χρήση της ελεύθερης βούλησης, η επιλογή μας, από τον έναν Άνθρωπο, στον οποίον κι εμείς είμαστε μέρη του. Και ταυτόχρονα έχουμε τη δυνατότητα να είμαστε και το Όλον. Αυτό είναι το μυστικό της Χριστοποίησης που λέμε, και έχει και αυτό τα στάδιά του. Από την πορεία που γνωρίζουμε όλοι, τη Μεταμόρφωση, που αντιστοιχεί στη Βουδική κατάσταση της Φώτισης, περνάμε σαν ανθρωπότητα στην κατάσταση της Χριστοποίησης και της Θέωσης, που σημαίνει όχι θάνατο ούτε μετενσάρκωση αλλά Ανάσταση. Αγαπάτε Αλλήλους λοιπόν και καλή Ανάσταση.